

cówki naukowe Polskiej Akademii Nauk" pkt 19, 20, 21, 22 i 23 w następującym brzmieniu:

- „19. Instytut Nauk Prawnych,
- 20. Instytut Filozofii i Socjologii,
- 21. Zakład Ochrony Przyrody,

22. Zakład Syntezy Organicznej,

23. Zakład Hodowli Doświadczalnej Zwierząt.”

§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Prezydium Polskiej Akademii Nauk.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

339

ZARZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 2 lipca 1957 r.

o poborze w 1957 r.

Na podstawie art. 21 ust. 1, art. 27 ust. 2, art. 28 ust. 2, art. 29 i 41 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. z 1950 r. Nr 6, poz. 46, z 1951 r. Nr 4, poz. 25 i Nr 22, poz. 172, z 1953 r. Nr 27, poz. 104 oraz z 1955 r. Nr 6, poz. 37 i Nr 32, poz. 189) zarządza się, co następuje:

§ 1. W okresie od dnia 10 września do dnia 15 października 1957 r. rejonowe i wojewódzkie komisje poborowe przeprowadzą pobór mężczyzn urodzonych:

- 1) w roku 1937;
- 2) w latach 1936, 1935, 1934 i 1933, którzy dotychczas korzystali z odroczenia zasadniczej służby wojskowej ze względu na:
 - a) stan zdrowia (czasową niezdolność do służby wojskowej),
 - b) utrzymywanie rodziny,
 - c) odbywanie studiów,
 - d) wykonywanie zawodu;
- 3) w latach 1936, 1935, 1934 i 1933, zaliczonych do ponadkontyngentu;
- 4) mężczyzn bez względu na rok urodzenia, którzy z jakichkolwiek powodów nie stawali dotychczas do poboru i nie mają ustalonego stopnia zdolności do służby wojskowej, a nie ukończyli 50 lat życia.

§ 2. 1. Poborowych wymienionych w § 1 pkt 1 i 2, uznanych za zdolnych do odbycia zasadniczej służby wojskowej, którzy nie posiadają warunków do odroczenia im tej służby w 1957 r., należy powołać do odbycia zasadniczej służby wojskowej za pomocą kart powołania.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również do poborowych ponadkontyngentowych roczników 1936, 1935, 1934 i 1933 oraz do mężczyzn wymienionych w § 1 pkt 4, którzy nie ukończyli 28 lat życia.

§ 3. 1. Odroczeń zasadniczej służby wojskowej na okres jednego roku należy udzielić poborowym w 1957 r. ze względu na:

- 1) stan zdrowia (czasową niezdolność do służby wojskowej) — z urzędu;

- 2) utrzymywanie rodziny, na wniosek prezydium rady narodowej miejskiej, dzielnicowej i gromadzkiej lub osiedla, zaopiniowany przez prezydium właściwej powiatowej rady narodowej;
- 3) odbywanie studiów określonych w osobnym zarządzeniu Ministra Obrony Narodowej — na podstawie indywidualnych zaświadczeń wystawionych przez właściwe zakłady naukowe;
- 4) wykonywanie zawodu, w zakresie ustalonym osobnym zarządzeniem Ministra Obrony Narodowej — na podstawie indywidualnych wniosków przedłożonych przez właściwe dyrekcje (zarządy) zakładów pracy.

2. Wnioski i zaświadczenia w sprawie odroczenia zasadniczej służby wojskowej ze względu na utrzymywanie rodziny i odbywanie studiów powinny być wniesione do wojskowej komendy rejonowej lub rejonowej komisji poborowej najpóźniej w dniu wyznaczonym danemu poborowemu do stawienia się do poboru.

3. Wnioski o odroczenie zasadniczej służby wojskowej ze względu na wykonywanie zawodu powinny być wniesione przez kierowników (dyrektorów) przedsiębiorstw, zakładów i instytucji do wojskowej komendy rejonowej najpóźniej w terminie do dnia 10 września 1957 r.

§ 4. Poborowych, stale urzędujących członków prezydiów rad narodowych wszystkich stopni, należy zaliczyć do ponadkontyngentu i nie powoływać do odbycia zasadniczej służby wojskowej przez okres sprawowania urzędu członka prezydium.

§ 5. Poborowych-duchownych i zakonników oraz uczniów seminariów duchownych wyznań prawnie uznanych należy bez poddawania przeglądowi lekarskiemu zaliczyć do ponadkontyngentu.

§ 6. Szczegółowe zarządzenie o przeprowadzeniu poboru i powołaniu do odbycia zasadniczej służby wojskowej wyda Szef Sztabu Generalnego.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: w z. J. Bordziłowski

340

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW OBRONY NARODOWEJ I SPRAW ZAGRANICZNYCH

z dnia 27 czerwca 1957 r.

o zmianie zarządzenia z dnia 8 lipca 1954 r. w sprawie wydawania zaświadczeń o odbyciu służby wojskowej przez obywateli polskich stale zamieszkałych za granicą.

W celu umożliwienia obywatelom polskim stale zamieszkałym za granicą uzyskania zaświadczeń o odbyciu służby w Ludowym Wojsku Polskim po dniu 13 maja 1943 r., jak

również w celu umożliwienia uzyskania takich zaświadczeń osobom nie posiadającym obywatelstwa polskiego i zamieszkałym za granicą, które pełniły służbę w b. armiach zabor-

czych, w Wojsku Polskim i w Ludowym Wojsku Polskim, wymaganych do uzyskania za granicą rent z tytułu ubezpieczenia na starość, na wypadek niezdolności do pracy lub na wypadek śmierci, zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministrów Obrony Narodowej i Spraw Zagranicznych z dnia 8 lipca 1954 r. w sprawie wydawania zaświadczeń o odbyciu służby wojskowej przez obywateli polskich stale zamieszkałych za granicą (Monitor Polski Nr A-69, poz. 866) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w tytule zarządzenia wyrazy „przez obywateli polskich stale zamieszkałych za granicą” zastępuje się wyrazami „przez osoby stale zamieszkałe za granicą”;
- 2) §§ 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Osoby stale zamieszkałe za granicą, ubiegające się w myśl obowiązujących umów międzynarodowych i innych aktów prawnych u państw obcych o przyznanie im rent z tytułu ubezpieczenia na starość, na wypadek niezdolności do pracy lub na wypadek śmierci, które odbyły służbę w b. armiach zabor-

czych, w Wojsku Polskim w latach 1918—1939 lub w Ludowym Wojsku Polskim po dniu 13 maja 1943 r., mogą uzyskać zaświadczenie o odbyciu przez nich tej służby w trybie określonym w niniejszym zarządzeniu.

- § 2. Zaświadczenia określone w § 1 mogą otrzymać również członkowie rodzin osób wymienionych w § 1 dla udowodnienia swych praw do przysługujących im świadczeń, zależnych od odbycia służby wojskowej przez osoby wymienione w § 1.”;
- 3) w § 7 po wyrazach „w latach 1918—1939” dodaje się wyrazy „albo w Ludowym Wojsku Polskim”;
- 4) we wzorze zaświadczenia stanowiącym załącznik do zarządzenia po wyrazach „w Wojsku Polskim”)” dodaje się wyrazy „w Ludowym Wojsku Polskim”)”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *M. Spychalski*
Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Winiewicz*

341

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 czerwca 1957 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 20 lutego 1953 r. w sprawie inwentaryzacji oraz sporządzania i zatwierdzania sprawozdań finansowych.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 8 i 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 i z 1951 r. Nr 25, poz. 185) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 20 lutego 1953 r. w sprawie inwentaryzacji oraz sporządzania i zatwierdzania sprawozdań finansowych (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-29, poz. 359, z 1956 r. Nr 38, poz. 448 i z 1957 r. Nr 6, poz. 41) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) § 8 otrzymuje brzmienie:

„§ 8. 1. Spisy z natury powinny być dokonane na arkuszach bądź oddzielnych dla każdego składnika kartach, zawierających co najmniej następujące dane:

- 1) nazwę przedsiębiorstwa;
- 2) nazwę lub numer pola spisowego oraz określenie magazynu, składowiska, sklepu itp.;
- 3) nr kolejny arkusza (karty);
- 4) datę spisu;
- 5) nr kolejny pozycji (dotyczy arkusza spisu);
- 6) nr inwentarzowy, nr symbolu indeksu materiałów, wyrobów, towarów, nr zlecenia produkcyjnego itp.;
- 7) szczegółowe określenie przedmiotu inwentaryzowanego;
- 8) jednostkę miary;
- 9) ilość stwierdzoną w czasie spisu;
- 10) nazwiska i podpisy osób dokonujących spisu oraz osób odpowiedzialnych za stan danych składników;
- 11) cenę za jednostkę miary;
- 12) wartość wynikającą z pomnożenia ilości danego składnika stwierdzonej w czasie spisu przez cenę jednostkową;
- 13) nazwiska i podpisy osób dokonujących wyceny.

2. Arkusze (karty) spisów z natury, od momentu ich ostemplowania i ponumerowania, traktuje się jako dokumenty ścisłego zarachowania. Ostemplowanie i ponumerowanie arkuszy (kart) spisów powinno nastąpić przed

wydaniem ich członkom zespołów spisowych. Za prawidłowe rozliczenie się z otrzymanych przez zespoły spisowe arkuszy (kart) spisów odpowiedzialny jest przewodniczący komisji inwentaryzacyjnej.”;

- 2) § 9 otrzymuje brzmienie:

„§ 9. W przypadku, gdy spis z natury sporządza się na arkuszach spisowych, składniki majątkowe powierzone jednej osobie odpowiedzialnej za całość i stan tych składników należy ująć na odrębnym arkuszu.”;

- 3) w § 11 skreśla się ust. 2;

- 4) w § 13:

a) skreśla się ostatnie zdanie i dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,

b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W przypadku, gdy ilościowy stan zapasów nie może być ustalony w drodze przeliczenia, zważenia lub zmierzania ani też w drodze oszacowania dokonanego na podstawie obliczeń technicznych, właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) określą sposób inwentaryzacji tych składników majątkowych, stosownie do warunków branżowych.”;

- 5) po § 13 dodaje się § 13a w brzmieniu:

„§ 13a. 1. W przypadku stwierdzenia, że składniki majątkowe uległy zepsuciu lub zniszczeniu w pełni lub częściowo (np. na skutek długotrwałego lub niewłaściwego przechowywania), w arkuszach (kartach) spisów z natury należy zamieścić odpowiednią uwagę.

2. Zepsute lub zniszczone składniki środków obrotowych i materiały na inwestycje należy protokolarnie oszacować. Dyrektor przedsiębiorstwa, na wniosek komisji inwentaryzacyjnej, zarządzi oszacowanie oraz wyznaczy osoby, które dokonają szacunku.”;

- 6) w § 14:

a) wyrazy „komisji (podkomisji) inwentaryzacyjnej” zastępuje się wyrazami „zespołu spisowego”, a dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,